

น้ำท่วมลดลง

คำอธิษฐาน:

พระบิดาเจ้า เราสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้างจักรวาล ผู้มีอำนาจสูงสุด เป็นพระบิดาที่ดีและเปี่ยมด้วยความรัก และเป็นพระบิดาผู้มองเห็นเราและรักเรา ขอขอบคุณพระองค์ที่อยู่ใกล้เรา เพราะพระองค์ต้องการให้เรา รู้จักพระองค์ และพระองค์ต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เรา ขณะที่ศึกษาพระคำของพระองค์ โปรดให้สติปัญญา ความเข้าใจ และความชื่นชมยินดีแก่เรา โปรดช่วยให้เรา รักพระองค์และรักผู้อื่นมากขึ้น ให้รู้จักพระองค์ดียิ่งขึ้น และเห็นว่าแท้จริงแล้วพระองค์เป็นใคร และพวกเราเป็นใคร ในวันนี้โปรดให้เราได้ยินเสียงของพระองค์อย่างชัดเจน และสอนให้เราเดินในทางแห่งสติปัญญาและความจริงของพระองค์

ในพระนามพระเยซู อาเมน

¹ แต่พระเจ้ายังคงระลึกถึงโนอาห์และบรรดาสัตว์ป่ากับสัตว์ใช้งานทั้งหลายที่อยู่กับโนอาห์ในเรือนั้น แล้วพระเจาก็ให้ลมพัดบนแผ่นดินโลก น้ำนั้นก็ค่อยๆ ลดลง ² น้ำได้หยุดไหลจากใต้พื้นดิน ท้องฟ้านั้นปิดลง ฝนจากฟ้าก็หยุดตก ³ น้ำจึงค่อยๆ ลดลงจากแผ่นดิน ในวันที่หนึ่ง ร้อยห้าสิบ น้ำก็ลดลงเพียงพอ ⁴ ที่จะให้เรือจอดอยู่บนเทือกเขาอารารัต เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในวันที่สิบเจ็ดของเดือนที่เจ็ด ⁵ แล้วน้ำก็ค่อยๆ ลดลง จนถึงเดือนที่สิบ ในวันที่หนึ่งของเดือนที่สิบ ยอดเขาก็ก่อตัวขึ้น

⁶ เมื่อเวลาผ่านไปสี่สิบวัน โนอาห์เปิดหน้าต่างของเรือลำที่เขาสร้างขึ้นนั้น ⁷ โนอาห์ส่งอีกาตัวหนึ่งออกไป มันบินวนเวียนไปและกลับไปที่เรือ น้ำค่อยๆแห้งลง ⁸ แล้วโนอาห์ส่งนกพิราบออกไปตัวหนึ่ง เพื่อดูว่าน้ำลดไปจากแผ่นดินหรือยัง ⁹ แต่นกนั้นยังหาที่เกาะไม่ได้ นกจึงบินกลับมาหาโนอาห์ที่เรืออีก เพราะน้ำยังท่วมแผ่นดินอยู่ โนอาห์ยื่นมือออกไปจับนกนั้น เอามันกลับเข้ามาในเรือ ¹⁰ โนอาห์รอต่อไปอีกเจ็ดวัน จึงส่งนกพิราบออกไปจากเรืออีก ¹¹ นกตัวนั้นบินกลับมาหาเขาในเย็นวันนั้น ปากของมันคาบเอาใบมะกอกสดที่เด็ดมาใบหนึ่ง โนอาห์จึงรู้ว่าน้ำบนแผ่นดินลดลงแล้ว ¹² โนอาห์รอต่อไปอีกเจ็ดวัน จึงค่อยส่งนกพิราบออกไปอีกตัวหนึ่ง นกตัวนั้นก็ไม่ได้บินกลับมาหาเขาอีก

¹³ เมื่อโนอาห์มีอายุหกร้อยหนึ่งปี ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง น้ำก็แห้งไปจากแผ่นดิน โนอาห์ก็ได้เปิดประตู เรือออกไปดูข้างนอก และเห็นว่าผืนดินแห้งแล้ว ¹⁴ เมื่อถึงวันที่สี่สิบเจ็ดของเดือนที่สอง แผ่นดินก็แห้งสนิท

¹⁵ พระเจ้าจึงพูดกับโนอาห์ว่า ¹⁶ “ออกไปจากเรือได้แล้ว ทั้งตัวเจ้า เมียของเจ้า ลูกชาย และลูกสะใภ้ของเจ้า ¹⁷ นำทุกสิ่งที่มีชีวิตบนเรือออกไปกับเจ้าด้วย สัตว์ทุกชนิด นกต่างๆ สัตว์ใช้งาน และสัตว์เลื้อยคลานบนแผ่นดินทุกชนิด เพื่อพวกมันจะได้อยู่กับฉันจนเต็มแผ่นดิน พวกมันจะมีลูกหลานและจะเพิ่มจำนวนขึ้นบนโลกนี้”

¹⁸ โนอาห์กับลูกชาย เมีย และลูกสะใภ้จึงพากันออกจากเรือ ¹⁹ สัตว์แต่ละครอบครัวได้พากันเดินออกมาจากเรือ ทั้งสัตว์เลื้อยคลานทุกตัวบนพื้นดินและนกทุกชนิด

²⁰ จากนั้นโนอาห์จึงสร้างแท่นบูชาให้กับพระยาห์เวห์ เขาได้นำนกที่สะอาดทุกชนิดและสัตว์ที่สะอาด ทุกชนิดมา และเอาพวกมันมาเผาถวายบนแท่นบูชานั้น ²¹ ซึ่งเป็นกลิ่นที่พระยาห์เวห์พอใจมาก พระองค์จึงพูดกับตัวเองว่า “เราจะไม่สาปแช่งแผ่นดินโลกนี้อีกต่อไป เพราะเห็นแก่มนุษย์ มนุษย์นั้นมีความคิดชั่วร้ายตั้งแต่เด็กแล้ว ดังนั้นเราจะไม่วันทำลายสิ่งที่มีชีวิตทั้งหมดอย่างที่เรทำได้ทำไปแล้วนั้นอีก

²² ตราบใดที่โลกนี้ยังอยู่ การเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยว ความเย็นและความร้อน ฤดูร้อนและฤดูหนาว กลางวันและกลางคืน จะไม่มีวันหมดไป”

ปฐมกาล 8:1–22 ERV

ข้อพระคัมภีร์ที่ควรจำ:

แต่พระเจ้าทรงระลึกถึงโนอาห์และสัตว์ป่ากับสัตว์ใช้งานทุกชนิดที่อยู่กับเขาในเรือ

ปฐมกาล 8:1

1. ฝึกเขียนข้อพระคัมภีร์ที่ต้องท่องจำ:

---

2. ใครอยู่ในเรื่องนี้บ้าง?

---

3. เกิดอะไรขึ้นครับ?

---

4. คุณชอบหรือไม่ชอบอะไรเกี่ยวกับบทที่ 8? อะไรทำให้คุณประหลาดใจ?

---

5. โนอาห์และครอบครัวของเขาแสดงการเชื่อฟังพระเจ้าในปฐมกาลที่ 8 อย่างไร?

---

6. ในปฐมกาลที่ 8 พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะไม่ทำลายโลกด้วยน้ำท่วมอีกต่อไป พระสัญญานี้แสดงให้เห็นถึงความรักและความเมตตาของพระเจ้าอย่างไร

---

7. หลังจากน้ำท่วม โนอาห์ได้สร้างแท่นบูชาและทำการบูชาเพื่อขอบพระคุณพระเจ้า เราจะแสดงความขอบคุณพระเจ้าในชีวิตของเราได้อย่างไร?

กิจกรรมที่สนุกสนาน: วาดภาพรายละเอียดของเรื่องราวบทเรียนในวันนี้ที่ด้านหลังของกระดาษนี้

พระคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่าย (Thai Easy-to-Read Version) © Bible League International. ใช้โดยได้รับอนุญาต